

LEKLÝ RYBY

zpěvnik

Arte della Stampač • 2025

Věnováno našim rodičům.

Celá ta léta jste nám říkali: „Najděte
si konečně normální práci.“

My jsme vám s mladickou arogancí
odpovídali: „Tohle je naše práce!“

Po těch letech, stovkách zrušených
koncertů a jedné sbírce od
bezdomovců vám však musíme říct:

Měli jste pravdu.

Obsah

O kapele	- 3 -
Houbařská	- 5 -
Věra	- 7 -
Pěnkava song	- 9 -
Venku je nablito	- 11 -
Peneka	- 13 -
Bílý sex	- 15 -
Tribunál	- 17 -
Mezi ovceři	- 19 -
Eas Boston musical	- 21 -
Vychopeň song	- 23 -
Kapří song	- 25 -
Vytři pod postelí	- 27 -

O kapele

Vítejte ve světě Leklých ryb, kapely, která, kdyby nevznikla, udělala by pro hudební svět větší službu. Tento zpěvník není oslavou jejich kariéry, ale spíše jejím náhrobním kamenem, který někdo omylem vykopal a teď ho zpeněžuje. Držíte v rukou sbírku důkazů o tom, že i s nulovým talentem, bez zajímavého příběhu a bez jakéhokoli vkusu je možné zanechat v hudební historii stopu – byť jen v podobě jizvy, nad kterou ostatní krouť hlavou a ptají se: „Proč?“

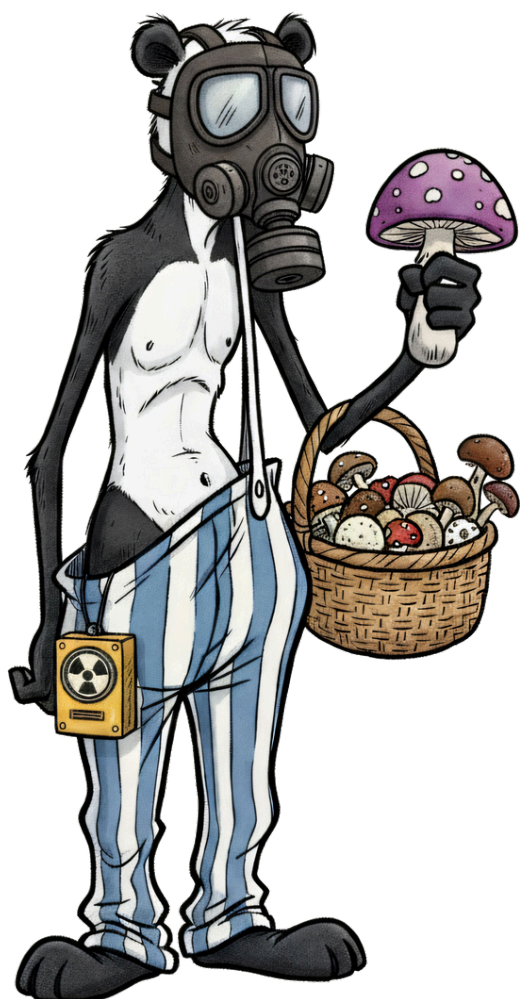
Každá velká kapela má svůj mýtus o vzniku. Příběh o vyděděncích z okraje společnosti, kteří se díky hudbě vyšplhali na vrchol. Členové Leklých ryb neskládali první akordy v zaprášených garážích na předměstí Los Angeles, ani ve sklepích činžovních domů v Liverpoolu. Štika, Sumec a Lejn vyrůstali v panelácích v Českých Budějovicích. Jejich rodiče byli úředníci, učitelky nebo řidiči MHD. Členové kapely chodili do průměrných škol a jejich volný čas vyplňovala prázdnota bez jakýchkoli zájmů. Byli tak zoufale normální a bezkonfliktní, že v hudebním světě, který prahne po silných osudech, byli naprosto neviditelní. Jejich příběh byl tak nudný, že ho nikdo nechtěl slyšet.

Právě tato jejich dokonalá průměrnost je nakonec odsoudila k naprostému zapomnění. Kapela se před pěti lety tiše rozpadla, aniž by to kdokoli zaznamenal. Jenže v dnešní době, která prahne po bizarních kuriozitách a autenticitě neúspěchu, se jejich příběh o selhání stal tím nejzajímavějším ze všech. Nastává tak paradox úspěchu: to, co jim zaručilo naprostý propad, je nakonec proslavilo. A tak se kapela, která už dávno neexistuje, rozhodla alespoň tímto zpěvníkem zpeněžit svou tragickou kariéru.

Berte tuto publikaci jako studijní materiál a dokonalý manuál, jak nedělat hudbu. Je to pitevní zpráva jedné kariéry, kde každý text je sondou do duše člověka, který se zoufale snažil být zajímavý, ale vždycky u toho selhal. Projděte si tyto písně a žasněte nad tím, kolika různými způsoby lze pokazit jednoduchou, třiminutovou skladbu. Leklý ryby možná nikdy nedobily hitparády, ale ve své absolutní a konzistentní neschopnosti jsou vlastně geniální a svým způsobem nepřekonatelné. Jsou živoucím důkazem, že někdy je ten největší neúspěch vlastně jediná cesta k nesmrtelnosti.

Historie písňě

Léto roku 2010 se pro Leklý ryby neslo ve znamení ticha. Zatímco zbytek regionální scény objížděl štace jako festival Mighty Sounds v Táboře nebo městské slavnosti ve Veverské Bítýšce, telefon kapely mlčel. Finanční tíseň nakonec donutila celou sestavu – zpěváka a kytaristu Štiku, bubeníka Sumce i klávesáka Lejna – přijmout pochybnou brigádu sběru hub, která slibovala rekordní úlovky v liduprázdných lesích. Až ve chvíli, kdy fasovali dozimetry a podepisovali prohlášení o mlčenlivosti, jim došlo, že ty lesy leží v uzavřené zóně u Pripjati. Vidina snadného výdělků však byla silnější než pud sebezáchovy a kapela se vydala vstříc svému osudu.

Uprostřed bizarního ticha, kde jediným zvukem bylo monotónní cvakání, se zrodil nápad. Štika si všiml, že dozimetr u jeho pasu udává tempo s neúprosnou přesností metronomu, což Sumec suše komentoval slovy: „Aspoň něco tu má rytmus.“ Štika k tomu začal polohlasem broukat: „Hmmm... Hmmm...“, což se po chvíli zformovalo do úvodního akordu Hmi. Tak vznikla „Houbařská“, píseň, jež se stala neoficiální hymnou všech, kteří hledají únik z neuspokojivé reality. Je to skladba o eskapismu, o tom, že v lese, s nožkem v ruce, se mažou sociální rozdíly a z ajťáka, kuchaře i učitele se stává prostě jen houbař. Kapela ji dodnes uvádí slovy: „Tahle vznikla na našem jediném zahraničním turné.“

Houbařská

Hudba a text: Leklý ryby

Hmi F#mi A E Hmi
Tiché ráno, jeleni a srnky ještě spí.
F#mi A E Hmi
Mám nachystáno, v kapse nožík olezlý rzí.
F#mi A E Hmi
Proutěný košík, igelitku ne! Naplníme po okraj.
F#mi F
Pojďme hoši, vysbíráme celý kraj.

C G F
Já jsem ajťák, já jsem kuchař a já učitel,
C G F
A mě se najít práci nedaří.

C G F
Těžkej život, všichni máme, tak to určitě,
C G F
Ale v lese, jsme všichni houbaři.

A proto...
C G F
Buď jedním z nás, není to složitý
C G F
Měj pevnou obuv, nejsme hobiti.
C G F
Houbaření, je náš styl života.
C G
Bedly, václavky, klouzky, hříbky,
F
kozáky, křemenáče, lišky, babky.
C G F
Tyhle musíš znát, jinak si za kokota.
G C
Houbaření je životní jistota.

Historie písňě

Kolem roku 2011, po sérii vlažně přijatých koncertů v kulturních domech v Nezvěsticích a ve Kdyni, propadla kapela tvůrčí krizi. Bylo jasné, že je třeba změnit směr a oslovit nové publikum, ideálně to něžnějšího pohlaví. Padlo proto rozhodnutí: Leklý ryby složí romantickou baladu. Aby byl výsledek co nejautentičtější, dohodli se na „demokratickém“ postupu – každý přispěje svou troškou do milostného mlýna. Zpěvák Štika přišel s úvodní, poněkud naivní představou lásky na první pohled. Bubeník Sumec to celé uzemnil svými zkušenostmi s odvrácenou stranou vztahů a klávesák Lejn... Lejn přinesl své fantazie, které byly zjevně mnohem temnější, než kdokoli tušil.

Výsledkem je „Věra“, skladba, která se kapele rozpadla pod rukama. Píseň začíná jako nejisté vyznání, ale rychle se mění v chaotický výčet křivd a bizarních výhružek, kde se láska a nenávisť přetahují o každé slovo. Vrcholem je recitovaná pasáž, zoufalý pokus o navození osudové atmosféry, který se však utopí v malicherných detailech o špatném vaření a bezzubém smíchu. Kapela si prý po dokončení písňě uvědomila, že stvořila něco, k čemu se nikdo z nich nechce jednotlivě hlásit. Proto je v kolonce autora dodnes skromně uvedeno – Hudba a text: Leklý ryby. Pro účely anonymizace neúspěchů je toto označení voleno i pro všechny ostatní písničky v tomto zpěvníku.

Věra

Hudba a text: Leklý ryby

[1. sloka]

D **A**
Věro, miluji tvé tělo,
Hmi **G**
Věro tělo Věro, dnes se půjdu opít.
D **A**
Již zítra, pověsím tě na hák,
Hmi **G**
jak hadrový panák, Věro – tělo – opít.

[Ref.]

C#mi
Už mě to fakt nebaví,
G#mi
slízávat tvé cukroví,
F#mi
myslím že seš běhna,
C#mi
a za tím si stojím.

[2. sloka]

D **A**
Ruce, nohy hlava plíce,
Hmi **G**
miluji tvé tělo, ale už mě nebaví.
D **A**
Budha, Budha – budha – budha,
Hmi **G**
mám tě plné zuby, a smrdí ti z huby.

[Ref.]

C#mi
Zbavím se tě navždycky,
G#mi
maminčiny nudličky,
F#mi
sebralas mi mladí,
C#mi
a teď budeš pykat.

[Recitál] – **D A Hmi G**

Stála si tam, na prázdné ulici uprostřed deště,
pod promočenou noční košilkou se rýsovalo tvé krásné tělo,
a já už tehdy věděl, že si láska mého života.
Nevím, co se stalo špatně, ale najednou je mi jasné, že nemůžu dál,
neuměla si vařit a hrozně mě vytáčel tvůj bezzubý smích,
říkal sem ti ať si dáš odříznout tu bradavici, Věro,
nebýt toho, mohlo bejt všechno zatraceně jinak.
Teď už je ale pozdě. Zítra tě pověsím na hák.
Ale věř, že až se tvá elastická kůže prohne pod nápořem gravitace,
a ty budeš křičet bolestí, naposledy uslyšíš ta slova:
„miluji tě, Věro“

[Ending]

D **A**
Věro, miluji tvé tělo
Hmi **G**
Dnes se půjdu opít, zítra nechci snídani.

Historie písňě

Po tvůrčím fiasku jménem „Věra“ se klávesák Lejn rozhodl, že jeho umělecká vize byla nepochopena a že kolektivní práce ho jen brzdí. Právě v té době z rádií neustále zněla balada „Someone Like You“ od Adele, a Lejn v ní našel nečekanou inspiraci. Rozhodl se vytvořit její českou, poněkud syrovější odpověď – píseň o rozchodu tak definitivním, že po něm nezůstane kámen na kameni. Výsledkem byl „Pěnkava song“, původně koncipovaný jako minimalistická skladba pro klávesy a zpěv, která měla odstartovat Lejnovu sólovou dráhu a ukázat světu jeho skutečné hudební dovednosti.

Problém nastal, když se Lejn pokusil své dílo interpretovat. Ukázalo se, že jeho motorické schopnosti mají své limity. Zatímco na klávesy hrál obstojně a zpíval snesitelně, obě činnosti najednou byly nad jeho síly. Jakmile se pokusil o procítěný zpěv, jeho prsty na klávesách ztratily jistotu a z kdysi zamýšlené balady se stávala kakofonie chyb. Pokořen a s vědomím, že sólová dráha zůstane jen snem, se vrátil ke kapele a píseň nabídl k dispozici. Kapela ji přijala a vytvořila plnohodnotnou aranž, ale ani to skladbu nezachránilo. Její premiéra na sokolském sletu v Dobřanech v roce 2013 skončila trapným tichem, které dalo jasně najevo, že ani v plné palbě není o nic stravitelnější.

Pěnkava song

Hudba: Adele - Someone like you

Text: Leklý ryby

Capo 2

[Sloka]

G D
Chcípni, děvko, uduš se, krávo,

Emi C
oběš se, lihem...zapal sé é e.

G D
Vzpomínáš co jsme prooožili,

Emi C
Zrezlou žiletkou...podřež si žíly.

G D
Ať ti pěnkavy, oči vyklovou,

Emi C
a s nimi odletí, střechou okrovou.

[Pre-Ref.]

D Emi
Ať tě rakovina sežere, a kosti ti shnijou,

C
z okna vypadneš, tam kam lidi blizou,

D Emi
sežer skelnou vatu, lehni si pod sloní patu,

C
jdi už spát, pod gilotínu.

[Ref.]

G D Emi C
Chci nabodnout tvou hlavu na kůůůůůl,

G D Emi C
a ať zadusí tě jeho obří penis.

G D Emi C
Ale já jsem O.K., nepotřebuju tě,

G D Emi C
dovedu dál žít svůj život bez tebe,

G D Emi
napořád už být jen bez tebe,

C
sám....

Historie písně

Koncert v sokolovně v Horní Bříze v roce 2014 se výjimečně nepodobal finanční sebevraždě. Kapela skončila jen v mírné ztrátě a naivní pořadatel jim dokonce nechal nachystat několik obložených baget a basu piva Argus 10°, čímž jim nevědomky zajistil stravu na následující týden. S pocitem nevídaného luxusu se proto celá parta odebrala do nejbližšího nonstopu, který nesl příznačný název "Chci žít Nonstop", aby tento dílčí úspěch oslavila. A tam se to stalo. Dali se do řeči s místním štamgastem, unaveným mužem, který jim u pátého piva začal líčit svůj milostný život.

S dojetím v hlase popisoval svou ženu jako tu nejkrásnější a nejmilejší bytost, jen aby se mezi řečí ukázalo, že si vlastně nepamatuje, jak vypadá, protože se z hospody domů vrací jen zřídka. Štiku ten příběh fascinoval. Zrodila se z toho píseň „Venku je nablito“ – poslední zoufalý pokus kapely o vztahovou baladu. Je to óda na lásku viděnou skrze dno püllitru. Proto je „kráska“ v textu tak éterická a dokonalá; je to jen mlhavá, léty a alkoholem idealizovaná vzpomínka. Všechny ty nechutné detaily – popelník, plíseň, zvratky – to je reálný svět nonstopu, ve kterém se ta iluzorní láska odehrává.

Venku je nablito

Hudba: Chinaski - Venku je na nule

Text: Leklý ryby

Capo 3

2x Em C G D

Emi C D A Emi C D

[Sloka 1]

Em C D A
Poblitá celá, vypitá vodka a ruma půl.

Em C D
Popelník přetejká, vajglů je plnej stůl.

Em C D A
Z jukeboxu Michal David notoval.

Em C D
A já se do tý krásky zamiloval.

Em C D A
Seš fakt moc hezká, ona mi neřekla nic.

Em C D
Tejemná krásko řekni mi o sobě víc.

Em C D A
Sladká Julie, kéž ty bys moje byla,

Em C D
Pohlédla na mě a něžně mě zeblila.

[Ref. 1]

Em C
Venku je nablito, máme dost upito,
G D
naše láska je, teď a tady.

Em C
Zajdem na záchodky, sundám ti kalhotky,
G D
chci cítit tvoje vaginální smrady.

Emi C D A Emi C D

[Sloka 2]

Em C D A
Rok dva tři čtyři, nebo možná deset a půl,

Em C D
Se svoji kráskou, která sype perník jak sůl.

Em C D A
Plesnivej gauč, z rádia nám hraje Klus.

Em C D
Do vlasu sem ti šáh a tam byl nějaký hnus.

Em C D A
Naše krásny děti s velkejma hlavama,

Em C D
Hrajou si na doktory s tvýma jehlama.

Em C D A
Tohle je krásnej život, lepší nemůžu chtít.

Em C D
Teším se moje krásko až zas půjdeš blít.

[Ref. 2]

Em C
Venku je nablito, máme dost upito,
G D
naše láska je, teď a tady.

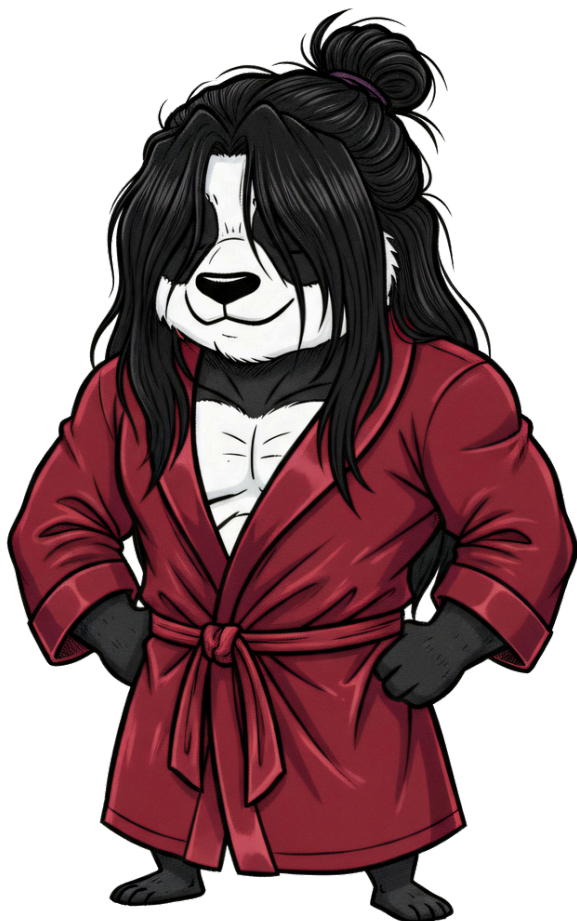
Em C
Pro moji květinu, prodal jsem ledvinu,
G D
můj život nemá žádný vady!

Ref. 2 - rep.

Emi C D A Emi C D

Historie písňě

Proniknout na pole folkové a country hudby se pro rockovou kapelu Leklý ryby zdálo jako geniální strategický tah. Způsob, jak dobýt nové, neprobádané území a třeba, získat nové fanoušky na bandzone. Jejich cílem byl festival v Lázních Bělohrad, kde chtěli místním „kovbojům“ ukázat, jak se dělá pořádná muzika. Jejich plán však narazil na nečekanou překážku – organizátory, kteří jejich koncert na poslední chvíli zrušili. S pocitem křivdy, ale s vidinou volného vstupu a cateringu, se tak z účinkujících stali pouhými diváky. A právě toto rozhodnutí se ukázalo jako osudové.

Během večera usedli k hlavní scéně, kde zrovna začínal hrát Robert Křesťan se svou kapelou. Když zazněly první tóny nesmrtelné „Panenky“, kapela jen uznale pokyvovala hlavou nad krásou textu plného metafor. Ticho prolomil až bubeník Sumec, kterému se v pülce písňě zaleskly oči prozřením a zařval na zbytek kapely: „Ty vole, ta písnička je vo prcání!“ Toto zjištění zasáhlo zbytek kapely jako blesk z čistého nebe. Nikdo z nich si nikdy neuvědomil, co se za poetickými obraty skrývá. V ten moment se v nich zrodila myšlenka: je třeba skoncovat s dvojsmysly a dát lidem verzi, která půjde rovnou na věc. Jejich „Panenka“ se tak stala manifestem upřímnosti, kde místo „houfu bílých holubic“ a „karnevalu“ dostane posluchač jasné a nevybíravé instrukce.

Panenka

Hudba: Robert Křesťan – Panenka

Text: Leklý ryby

[Sloka 1]

C F C F
Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
C G
snad houf bílých holubic nebo jen žal.
F C F C
Tak na to ti seru, já zmrdám ťa celů,
G C
pojd' na to a snaž se, aby mi stál.

[Ref.]

C F C F C G
Chytni mi ptáka, já vím že tě láká, narvi ho do huby, sklapni a saj.
F C F C G C
Pak roztáhni nohy, jen na to máš vlohý, ty štěrkó ušmudlaná.

[Sloka 2]

C F C F
Tady máš kilo, to je vše co mi zbylo,
C G
seber se, vypadni, odprejskni, pal.
F C F C
A todle je všechno, teď čekej jen děcko,
G C
kurvou si byla, tak zůstaň ji dál.

[Ref.]

C F C F C G
Chytni mi ptáka, já vím že tě láká, narvi ho do huby, sklapni a saj.
F C F C G C
Pak roztáhni nohy, jen na to máš vlohý, ty štěrkó ušmudlaná.

Historie písňě

Rok 2016 zastihl Leklý ryby na absolutním dně. Dlouhé měsíce bez koncertů a jakéhokoli příjmu je srazily na kolena. Situace byla natolik zoufalá, že komunita bezdomovců a fetišáků z hlavního nádraží v Praze, která kapelu znala z jejich častého a bezcílného poflakování v přilehlém parčíku, pro ně z lítosti uspořádala sbírku potravin. Tato sbírka, označovaná v tisku jako "Sherwoodský zázrak", se pro kapelu stal nejnižším bodem jejich kariéry. Tento akt soucitů, tak ponižující a zároveň dojemný, byl impulsem k napsání jednoho z jejich nejupřímnějších textů.

Píseň „Bílý sex“ je odevzdanou fantazií vyhladovělého člověka. Není to skladba o erotice, ale o lednici – onom bílém majáku naděje uprostřed noci. Text, jehož autorství je připisováno celé trpící kapele, funguje jako horečnatý sen, kde se smyslné představy přelévají v obrazy jídla. Láska je zde nahrazena touhou po plném žaludku, ať už jde o plísňový sýr, prošlý závitek nebo žluklá vejce. O tehdejší situaci nejlépe vypovídá stav původního rukopisu, nalezeného o mnoho let později: okraje papíru byly okousané a slinami rozměklé ve snaze získat z celulózy poslední zbytky živin.

Bílý sex

Hudba: David Deyl – Akorát

Text: Leklý ryby

[Sloka 1]

Ami F
Je půlnoc,
Ami F
a já se ze snu,
Ami F Emi
probouzím, potajmu.

Ami F
Do ticha říhnu,
Ami F
než s tebou začnu,
Ami F Emi
ted' už nic, neschází.

F G
Miluji jak svítíš do tmy,
Ami Emi F
a tvá náruč je můj tajný lék,
Emi
na všechno ...chci jíst jen...

[Ref 1.]

Ami F G
Začneme pomalu, mastnný polibek,
E F
nežně pohladí prošlý závitek,
Dmi E
spoustu jídla si ted' vychutnám,
Ami
lehnu si s tím do peřin!
F G
Plísňový sýr je má slabina,
E F
něžně si ho vtírám do klína,
Dmi E
utopence v kuse, polykám,
Ami
jen ať smrdím, to neva!

[Sloka 2]

Ami F
Tvé lůno je,
Ami F
slané i sladké,
Ami F Emi
je celé mé, je chutné.

F G
Zahod'me ted' lásku nás dvou,
Ami Emi F
chci jen jíst, chci tučné, chci ovar,
Emi
chci to žrát ...chci jíst jen...

[Ref 2.]

Ami F G
Pyré i suflé jsou můj hřích,
E F
v ohanbí mám šlehačkový sních,
Dmi E
plátky šunky na holé tělo,
Ami
dám si na to hořčici!
F G
Žluklé vejce vývar od mámy,
E F
mléko a hnědé banány,
Dmi E
i kdybych se z toho posrat měl,
Ami
prožeru tuhle noc!
F G E F
La lá la lá la la lá lá
Dmi E Ami
La lá la lá la la lá lá

Historie písňě

Po migrační krizi v roce 2015 začala českou společností prostupovat vlna politického napětí. Na jedné straně stáli zastánci liberálních hodnot, v čele s odkazem Václava Havla, na straně druhé sílily hlasy nacionálně a xenofobně orientované. A právě v této vřavě, kdy se zdálo, že každý musí mít jasný a vyhraněný názor, spatřila kapela Leklý ryby příležitost. Neměli sice žádné politické přesvědčení, ale vycítili, že žánr protestsongu je opět v kurzu. Rozhodli se tedy napsat protestsong, který by protestoval proti protestsongům samotným – parodii na vážnou tvář angažovaného umění. Výsledkem je „Tribunál“, skladba, která se stala mistrovským dílem tvůrčí schizofrenie. Kapela do jednoho textu bez ladu a skladu naházela symboly a hesla obou nesmiřitelných táborů.

Záměr byl vytvořit tak absurdní slátaninu, aby odhalila prázdnotu a klišé politických písní. Jenže ironii nikdo nepochopil. Pro liberální publikum byla kapela banda nácků, pro nacionalisty zase „Havlův pohrobek“. Leklý ryby tak dokázaly nemožné: v době, která rozdělovala společnost, napsaly píseň, jež dokázala všechny spolehlivě sjednotit – v nenávisti vůči kapele. „Tribunál“ se stal nadčasovým kusem právě pro svou schopnost urazit všechny bez rozdílu a dodnes zůstává pomníkem jejich dokonale neúspěšné snahy být relevantní.

Tribunál

Hudba: Kryštof – Cesta

Text: Leklý ryby

[Sloka]

C

S nacistou,

G

celý svět by se toužil jen prát.

Am

Ale v duši, srdce buší, co lásku svou tají,

F

G

chci cítit tvé teplo, když Orlíci hrají.

C

Chceš zpívat --- a hrát,

G

a v hloubi moc toužíš --- ti dát,

Ami

ale tvým vzorem je Havel --- a ty bys na povel,

F

G

Vietnamce vyvraždil rád!

[Ref.]

C

Kdo v tomhle páru,

G

Ami

bude dělat mámu, kdo ví,

F G

co vesmír nedovolí.

C

Moje bílá síla,

G

Ami

moje úzká díra, jedno jsou,

F G C

svastiky nikdy nelžou.

Historie písňě

Stane se to každému z nás. Někdy už nevíme, co se svým životem a v tu chvíli je nejlepší se sebrat a odjet přemýšlet do divočiny. Plán kapely tedy zněl jasně: víkendový výjezd do Beskyd, kde kapela plánovala načerpat inspiraci a vyčistit si hlavu. Jenže zima se toho roku rozhodla přijít nejen dříve, ale rovnou v síle, jakou nepamatovali ani nejotrlejší horalé. Během jediné noci se z idylické chalupy na samotě stala nedobytná pevnost, kompletně odříznutá od civilizace několika metry těžkého, mokrého sněhu, s tenčícími se zásobami jídla a pití a bez šance na přivolání záchrany.

Z plánovaného víkendu se tak rázem stal drsný, bezmála dvouměsíční boj o přežití, kde tím největším nepřítelem nebyl mráz, ale plíživá nuda a ponorková nemoc. Jedinou společností jim dělalo početné stádo ovcí, které místní pasáči nestačili zahnat do údolí. Co přesně se v chalupě během těch dlouhých týdnů odehrávalo, vědí jen členové kapely a chlupaté svědkyně. Jisté je jen to, že se veškerá nahromaděná frustrace, beznaděj, izolace a nově nabytý, specifický vztah k místní fauně přetavily do jediné syrové a zcela upřímné umělecké výpovědi.

Mezi ovce

Hudba: Čechomor – Mezi horami

Text: Leklý ryby

Dmi C Dmi C Dmi

[: Mezi horami, nuda zkurvená. :]

F C Dmi C Dmi

[: Svrbělo Janka, Janíčka Janka, mezi gulema. :]

Dmi C Dmi C Dmi

[: Keď ju uviděl, ovce čtvernohu. :]

F C Dmi C Dmi

[: Čapnul ju kurvu, zmrdal ju kundu, ovce vlněná. :]

Dmi C Dmi C Dmi

[: Tu šla Anička, hledat Janíčka. :]

F C Dmi C Dmi

[: Viděla Janka, jebat baranka, nuda zkurvená. :]

Dmi C Dmi C Dmi

[: Je bee be bee beee, je bee be bee beee. :]

F C Dmi C Dmi

[: Je be be be be, je be be beee be, nuda zkurvená. :]

Historie písňě

Po sérii neúspěšných pokusů o romantické balady by se zdálo, že Leklý ryby jsou odsouzeny k věčnému hraní v zaplivaných koutech hudební scény. Osud je však nevyzpytatelný. Právě tato sbírka bizarních milostných písni, které se potácely na hraně parodie a upřímné zvrácenosti, zaujala jistého producenta, který v kapele mylně rozpoznal „svěží, neokoukanou krev s ironickým přesahem“. S vidinou snadného zisku jim nabídl životní šanci: napsat hudbu a texty k novému českému muzikálu z prostředí gymnázia, inspirovanému americkým fenoménem „High School Musical“.

Producent si představoval chytlavé melodie o prvních láskách, školních intrikách a tanečních číslech na chodbách. Kapela však jeho vizi pochopila po svém. Koncept středoškolského muzikálu si přetavili do žánru, který sami pro sebe nazvali „horror-core“, a pustili se do práce. Prvním a zároveň posledním výsledkem této spolupráce se stalo demo s názvem „East Boston Musical“.

Je to milostný duet dvou studentů, který začíná jako klasická muzikálová píseň, ale rychle se zvrtné v explicitní popis vzájemné vraždy a pitvy. Refrén, který na první poslech zní jako vášnivé vyznání, je ve skutečnosti morbidní oslavou společného zániku a odklizení vnitřností. Když producent demo uslyšel, na místě spolupráci zděšeně ukončil. Uvědomil si, že to, co považoval za marketingově prodejnou ironii, je ve skutečnosti autentický a nezměnitelný projev kapely, která prostě neumí psát normálně. „East Boston Musical“ tak zůstal jen bizarním pomníkem jejich největší a zároveň nejkratší šance na úspěch.

East Boston Musical

Hudba: High School Musical 3 – Can I have this dance

Text: Leklý ryby

[Sloka 1]

Kam jen zmizel, úsměv tvůj,
proč říkáš, že chtěl bys mě půl.

Proč teď pozdě, zhasínáš,
proč křovinořez, v rukou máš.

Tvoje výkřiky (teď nikdo neuslyší),
ostré hřebíky (ti do rakve dám),
a po nich půjdem dál!

[Ref.]

Jak oháňka v říji, jak tůjový hájek,
jsem tak rozpůlená.
Jaká je šance, že dnes v krevní bance,
mi svou lásku dáš.

A až odklidím (a až odklidím),
tvoje útroby (moje střeva).
(Ty alibi máš) já alibi mám,
alibi máš...

[Sloka 2]

Moje srdce, a krev má,
na podlahu, vytéká.

Objal si mě, jako tůji,
slinivku mi, rozpůlil.

Tvoje vnitřnosti (se s tvými proplétají),
spadly na cesty (na cesty),
a po nich půjdem dál!

[Ref.]

Jak oháňka v říji, jak tůjový hájek,
jsem tak rozpůlená.
Jaká je šance, že dnes v krevní bance,
mi svou lásku dáš.

A až odklidí (a až odklidí),
moje útroby (moje střeva).
(Tak moč na můj hrob) pomůčím tvůj hrob,
moč na můj hrob.

Historie písňě

Po sérii tvůrčích katastrof, které kapelu provedly žánry od romantiky po politiku, zavládla apatie. V tomto vakuu se iniciativy chopil bubeník Sumec, který propadl kouzlu alternativní medicíny a východních nauk. S nadšením sobě vlastním se pasoval do role kapelního guru a zavelel k radikální změně zvuku i filozofie. Zkušebna se takřka přes noc proměnila v bizarní ašrám, kde se místo kytarových riffů ozývaly falešné tóny sitáru, monotónní hučení didgeridoo a nervy drásající brnkání na brumli – nástroje, na které nikdo z kapely neuměl hrát.

Plodem tohoto osvíceného období se stal „Vychopeň song“, skladba, která dokonale ztělesňuje jejich zmatené chápání ezoteriky. Text je absurdní koláží vážných diagnóz jako „nádor na střevě“ a „sars aids kapavku máš“, na které Sumec nabízí jediný univerzální lék – klystýr. Refrén, který se s mantrickou urputností opakuje, posluchače ujišťuje, že „hnědá je aura dobrá“ a že kávový výplach střev je zaručenou cestou k „čisté duši“. O naprosté hudební bezradnosti kapely při hře na nové nástroje pak nejlépe svědčí fakt, že celá sloka písňě je monotónně odehrána na jediném akordu C5, což jen podtrhlo marnost celého pokusu a éru duchovní obrody kapely definitivně pohřbilo. Navíc, nikdo z kapely dodnes neví, jak se akord C5 hraje.

Vychopeň song

Hudba: Oceán – Ráchel

Text: Leklý ryby

[Sloka]

C5

Nádor na střevě má,

C5

jáhly užívá,

C5

maso nepojídá, ani mléko.

C5

Čistá, je čakra tvá,

C5

Aura modrá modrá.

C5

Sars aids kapavku máš,

C5

moc se užíráš,

C5

do lesa vyraž sám...cvič jogu.

C5

Odhod' dogmata svá,

C5

klystýr pomáhá.

[Ref.]

C5

C

Klystýr ti pomáhá, né léky,

Ami

hnědá je aura dobrá víš,

C

klystýr ti pomáhá, né léky,

F

věda dveře zavírá.

C5

C

Klystýr ti pomáhá, né léky,

Ami

hnědá je aura dobrá víš,

C

kávu ve střevech máš má Ester,

F

čistou duši si získáš.

Historie písňě

Když Česko zasáhla ekologická katastrofa na řece Bečvě, pro Leklý ryby to byla jasná příležitost, jak si vylepšit image. Plán byl velkolepý: napsat charitativní píseň, uspořádat benefiční koncert přímo u vody, a výtěžek věnovat organizacím, zabývajícím se odstranění znečištění z řeky. Tak vznikl horkou jehlou ušitý „Kapří song“. Skladba, která měla být srdceryvnou baladou, ale v jejich podání se změnila v klasicky bizarní odrhovačku. Její umělecká hloubka vrcholila absurdní poznámkou v notách „sbor zpívá jen "kapře" a celá končila bezradnou instrukcí "ekologický recitál – improvizace“, což byl jen uhlazený popis faktu, že kapela netušila, jak skladbu vlastně ukončit.

Samotný koncert byl ztělesněním selhání. Jelikož na vybraném místě chyběla elektrina, kapela nasadila dva masivní dieselové agregáty, jejichž ohlušující řev zcela přehlušil jakoukoliv hudbu. Během premiéry „Kapřího songu“ pak jeden z agregátorů vinou technické závady selhal a veškerá nafta z něj vytekla přímo do půdy u řeky.

Ironií osudu tak kapela s názvem Leklý ryby dostala svému jménu tím nejdokonalejším způsobem: při pokusu o záchranu ryb způsobila další ekologickou zátěž. Tento moment absolutního selhání, který byl tak dokonale symbolický, se stal definitivní tečkou za jejich snažením a předznamenal nevyhnutelný konec kapely.

Kapří song

Hudba: Michael Jackson - Will you be there

Text: Leklý ryby

[Sloka 1]

D

Kapře

Em D

řekni mi, bratře,

G D

jak řekneš ondatře,

Em D A

řekneš jí <pua>.

D

Kapře,

Em D

co plaveš v Sumatře,

G D

kdo tě tu utře,

Em D A

řekni mi <pua>.

[Ref. 1]

F D# D

Deza tu má dlouhý prsty,

F D# D

přestaňte žrát rybí prsty,

F D# D

dejte si k večeři plasty,

C

ať v Bečvě neskončí,

A

ať Bečva neskončí.

[Sloka 2]

E

Mladej,

F#mi E

ted' holiny nandej,

A E

seš rybniční hajnej,

F#mi E H

řekni všem <pua>.

E

Spalte,

F#mi E

všechny továrny spalte,

A E

stany rozbalte,

F#mi E H

zakřičte <pua>.

[Ref. 2]

G F E

Ted' kdo je přírody kamarád,

G F E

ať začne konečně v lese srát,

G F E

co víc si příroda může přát,

D

než bejt vod hoven,

H

než bejt od hoven.

E F#mi E A E F#mi E H

<sbor zpívá jen „kapře“>

<ekologický recitál - improvizace>

Historie písňě

Při sestavování tohoto zpěvníku si kapela s hrůzou uvědomila, že jejich dosavadní tvorba, ač intenzivní, je žalostně krátká. Aby publikace nepůsobila jako tenký sešit a kupující neměli pocit, že vyhodili peníze, bylo rozhodnuto sáhnout do archivu pro jakýkoli materiál, který by mohl zaplnit prázdné stránky. Tak se na světlo dostal tento zapomenutý text zpěváka Štiky, který nikdy nebyl zhudebněn a zbytek kapely ho v tichosti ignoroval. Jedná se o unikátní pohled do alternativní reality, kde by se Leklý ryby vydaly cestou rapu a hip-hopu.

„Vytři pod postelí“ je syrovou, naturalistickou zповědí a zároveň zoufalou prosbou. Text, psaný jako proud myšlenek, je monologem muže, který se utápí ve vlastní špíně a rezignaci. Štika zde s nevídanou upřímností popisuje prostředí absolutního rozkladu: rok stará špína z posledního koupání, trenky požírané mouchami, zaschlé kaluže neidentifikovatelných tekutin a plíseň kapající ze stolu. Celý text je vlastně pasivně-agresivní výzvou adresovanou partnerce, aby přišla a uklidila tento chlív, zatímco on sám se odmítá jakkoli podílet na nápravě. Je to pohled do duše muže, jehož lenost dosáhla epických rozměrů.

Vytři pod postelí

Frázování: Ben Cristovao – Poslední

Text: Leklý ryby

[Sloka 1]

Víš, já... Občas si říkám, že by to chtělo všechno vytřít.
Víš, tam, kde jsme ty a já rozlili víno, vždyť víš kam.
Občas si říkám, že by to chtělo všechno vytřít.
Když se svlíkám, slovo úklid ztratí význam.
A na zemi knížka a v ní drobký ze starého chleba a...
Dřez je špinavej a prádlo... Není, kde má být.
Je tady hodně velký chlív, proč smetí nevynes jsem dřív.
Taky tu rozbitou flašku, měl jsem ty střepy uklidit... Měl dřív.
Doufám, že až si půjdeš lehnout, nevádí ti mít postel mastnou... jako chlív.

[Ref.]

Vždycky jsem doufal, že to utřeš zrovna ty, vytřeš pod postelí.
A dřív jsem čekal, že ten protlak zaschne, že nebude plesnivý.
A teď to shnilý teče dolů, plíseň kape z mého stolu.
Vždycky jsem doufal, že to utřeš zrovna ty, vytřeš pod postelí.

[Sloka 2]

Nechtěl jsem to přiznat, ale teď to musím přiznat.
Jo, už je to rok, co jsem se byl koupat.
Všude se válejí mé špinavý hadry a moje starý trenky požiraj mouchy.
Tak přijd' za mnou, uklid' tu kaluž zaschlou.
Víš, stalo se to, když jsem si dělal lečo a nechtěl jsem špinit nádobí.
Tak jsem si to vzal s tou pánví do postele a tam se mi to vylilo.
Tak přijd' za mnou, ale...
Tam si neseď, tam šel jsem blejt, tady nechceš bejt.

Tak doufám, že až si půjdeš lehnout,
nevádí ti mít postel mastnou... jako chlív.

[Rep. Ref.]

Prof. PhDr. Břetislav Mlha – Literární obzor (2/5)

„Pokud se chcete pobavit nad bizarností lidské existence a máte rádi černý humor, pak jsou pro vás Leklý ryby tou správnou volbou. Jen si po přečtení raději důkladně umyjte ruce.“

Irena Skálová – Plevel (30 %)

„Místo básnické odpudivosti dostáváme jen odpudivost.“

Mgr. Radim Křivánek – Kontexty (4/10)

„Celkově je tato publikace jako ryba na suchu: plácá se v ironii, ale nedoplave k hloubce.“

Kazimír Šindelář – Deník Kultura (odpad)

„Po třetí písni už čtenář tuší, že každý text skončí buď výhrůžkou, zvracením, nebo biologickým rozkladem. Tento vzorec je unavující.“

Lydie Hájková – Tvar a myšlenka (★☆☆☆☆)

„Leklým rybám se podařilo udržet naprosto konstantní úroveň pochybení napříč celým dílem. To vyžaduje jistý druh talentu – talent dělat věci špatně s takovou důsledností, že to hraničí s genialitou.“

Kdysi se říkalo, že i špatná reklama je reklama. V případě Leklých ryb se ukázalo, že i totální neúspěch je vlastně úspěch.

Pět let po svém neslavném rozpadu se nejprůměrnější kapela z Českých Budějovic vrací, aby zpeněžila to jediné, co jí kdy šlo: absolutní neschopnost. Tento zpěvník není cestou ke slávě, je to pitva jedné hudební katastrofy.

Uvnitř najdete:

- Písně, které zaručeně zničí jakoukoli párty.
- Akordy, které nedávají smysl, ale můžete předstírat, že je to umění.
- Texty tak zoufale upřímné, že vám bude trapně i za kapelu.
- Příběh o tom, že někdy je lepší nedělat nic než dělat tohle.

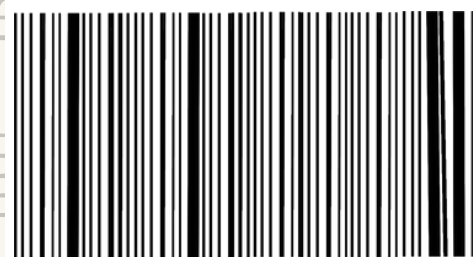
Kupte si tento zpěvník. Stejně byste ty prachy prochlastali.

Vydavatelství Arte della Tlampač
www.artedellatlampac.cz

Doporučená cena: 349 Kč / 14,99 €
Žánr: Hudba / Zpěvníky / Sebedestrukce

ISBN 978-80-908123-0-4

© Leklý ryby, 2025 | © Vydavatelství Arte della Tlampač | Vydání první a poslední